

HÖSTENS DAGAR

Text: Edith Södergran

Musik: Ingmar Wendschlag

Hös-tens da-gar ä-ro ge-nom skin-li-ga och målade på skogens gyllne

grund. Höstens da-gar le åt he-la värld-en. Det är så skönt att

som-na u-tan öns-kan, mätt på blommor-na och trött på grönskan, med

vi-nets rö-da krans vid hu-vud-gär-den. Höstens dag har

in-gen läng-tan mer dess fing-rar ä-ro o-be-vek-ligt kal-la,

i si-na drömmar ö-ver-allt den ser, hur vita flingor oupphörligt fal-la.

Höstens dagar äro genomskinliga
och målade på skogens gyllne grund.
Höstens dagar le åt hela världen.
Det är så skönt att somna utan önskan,
mätt på blommorna och trött på grönskan,
med vinets röda krans vid huvudgården.
Höstens dag har ingen längtan mer,
dess fingrar äro obevekligt kalla,
i sina drömmar överallt den ser,
hur vita flingor oupphörligt falla.